

بازآفرینی بافت‌های باارزش تاریخی بر مبنای رویکرد مشارکتی

سمیه فدایی نژاد-صدیقه کلانتری

هیئت علمی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی قزوین - موسسه پژوهشی توسعه محیط و سکونتگاه‌های انسانی

Sarafadaei@ut.ac.ir

S_kalantari@ideh-co.ir

چکیده

در دهه گذشته بسیاری از کشورها از جمله ایران، برنامه‌های محدودی را به منظور بازآفرینی بافت‌های آسیب دیده شهری، به راه انداخته‌اند تا مشارکت و یکپارچگی را در برنامه‌ها افزایش دهند. این برنامه‌ها برای مقابله با افتراقات اجتماعی - فضایی در شهرها و در پی آن ظهور مناطق آسیب دیده طراحی شده‌اند. مقابله با جدایی‌گزینی اجتماعی نیاز به تاکید مضاعف بر روی مشارکت عمومی به خصوص به منظور درک دیدگاه‌های شهروندان محروم در این مناطق، دارد. لذا رویکرد پیشین بالا به پایین برای مقابله با آسیب دیدگی و فرسودگی شهری با مفاهیم یکپارچگی و مشارکت جایگزین شده است. بنابراین امروزه ضرورت تغییر نگرش نسبت به بازآفرینی بافت‌های آسیب دیده شهری بر اساس رویکردهای نوین بازآفرینی و توجه به ارتقاء شاخصه‌های کیفیت زندگی و استفاده از راهکارهای مشارکتی در تدوین چشم‌اندازی مشترک که در آن کلیه گروه‌های ذینفع، ذینفوذ و اجتماع محلی شرکت داشته باشند، بیش از پیش دیده می‌شود.

واژگان کلیدی: بافت‌های آسیب دیده شهری - بازآفرینی - مشارکت - چشم‌انداز مشترک